

Udkastets § 3 bortfaldd som Følge af denne Afstemning.

2) Udvalgets Forslag til § 4:

Efter „Bekommende“ tilføies: „som Politimestere“.

vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

3) Udvalgets Forslag til § 4:

Efter „at føre“ tilføies: „et controllerende“.

vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

4) Udkastets § 4 med de nu vedtagne Forandringer:

Herredsfogderne have, hver for sin Jurisdiction's Bekommende, som Politimestere at yde Bestyreren al fornøden Bistand, og navnlig i Strandingstilfælde, naar Bestyreren ikke er tilstede, at føre et controllerende Tilsyn med, at Redningsforsøgene udføres paa hensigtsmæssig Maade.

vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter sætte §§ 5, 6 og 7 tilligemed de dertil stillede Endringsforslag under Forhandling.

Ordføreren: I § 5 er det bestemt, at der paa hver Station skal være en Opfyndsmænd, som antages af Ministeriet, og lønnes med 50 Rbd. om Aaret, foruden en Godtgørelse, naar der foretages Dvelfer, eller ogsaa Redningsforsøg. Derved har Udvalget fundet at bemærke, at der burde gjøres en Forskiel paa de Opfyndsmænd, der ere ansatte ved en fuldstændig Station, og paa dem, der ere ansatte, hvor der er Raketapparater alene. I det nemlig den fuldstændige Station krævede et større Tilsyn og et større Ansvar, formeente man, at Opfyndsmændene der burde være bedre aflagte end paa de mindre Stationer, og da der nu var bestemt 50 Rbd. for alle Stationer, og man fandt, det var tilstrækkeligt for de største, saa har man bragt i Forslag, at Lønnen paa de mindre Stationer nedsættes til 30 Rbd. I § 6 er det anført, at der paa hver Station antages det fornødne Mandskab, saavel til Raketapparaternes som til Baadernes Brug, og det er derhos bestemt, at de ikke erholde nogen aarlig Løn, men at de derimod faae Erstatning, naar Redningsforsøg foretages, eller der bliver anstillet Dvelfer. Dertil har Udvalget først bemærket, at

det fandt, at, naar der foretages Redningsforsøg, eller der finder Skibbrud Sted, og Folkene dertil bruges, burde de erholde rundelig Betaling. Dette har den høitærede Minister ogsaa fundet, at der var Anledning til, og har lovet, det skulde skee; men Udvalget har ikke fundet, at dette ene var tilstrækkeligt. Man har nemlig formeent, at den Gjerning, som Kystbeboerne have at udføre ved Strandingstilfælde, navnlig det Mandskab, som ansættes ved Baadene, er forbundet med Anstrengelse og Fare for Liv og Lemmer, og at det vel endog undertiden kan finde Sted, at enkelte af Mandskabet kunde tilfætte Livet, og man har derfor troet, at her var fuld Anledning til at sætte dette Mandskab, navnlig Baadmandskabet, i Lighed med Invalider fra Krigen. Da Redningsredskaberne nu ere blevne saameget bedre, saa er det vel ogsaa at vente, at der ikke ofte blandt Kystbeboerne vil finde livsfarlige Forsøg Sted, og saameget mindre vil der stilles noget stort Krav til Invaliderforsørgelsen. Men, om det ogsaa skulde være Tilfældet, saa formener man, at man skylder disse Kystbeboere at berolige dem og deres Familier, for at de uforsagte og uførtroede som hidtil kunne udrette Alt, hvad der staaer i deres Magt til de Skibbrudnes Frelse. Ved § 7 har Udvalget Intet havt at bemærke.

Indenrigsministeren: Jeg skal i Realiteten ikke have Noget at erindre imod de Endringsforslag, der for Diebliffet ere under Omhandling. Jeg skal blot henstille til nærmere Overveielse, om det i Formen er saa ganske rigtigt at sige, at Mandskabet skal være berettiget til Understøttelse efter Invaliderforsørgelsesloven af 9de April 1851. Jeg maa tilstaae, at den hele nævnte, omfattende Forsørgelseslov er mig ikke aldeles nærværende, men det forekommer mig, at den har en saadan positiv Charakter, er bunden saaledes til visse Classer, til visse Forudsætninger, som staae i nær Forbindelse med de militære Forhold, at det maaskee dog kunde blive vanskeligt ligefrem at anvende denne Lov paa de Personer, som her komme tilfælde. Navnlig retter Invaliderforsørgelsen sig jo efter Classer, og det vilde være et Spørgsmaal, hvorvidt man skulde henføre, for at nævne et Exempel, den,